

Довгаль І.А. Storytelling – технологія навчання іноземної мови//Збірка матеріалів за результатами III Міжнародної науково-практичної конференції «Ресурсно-орієнтоване навчання в «3D»: доступність, діалог, динаміка» лютий 2023.

«STORYTELLING – ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ»

До сучасних інноваційних технологій у навчанні іноземних мов доцільно віднести Storytelling. Сторітеллінг (story – історія; telling – розповідати) – це ефективний метод донесення інформації до аудиторії шляхом розповідання смішних, зворушливих або повчальних історій з реальними або вигаданими персонажами.

Вперше широкій аудиторії представив його керівник корпорації з США Armstrong International – Девід Армстронг. Сутність її проста: «Найкращий спосіб презентувати власну ідею чи себе, передати знання чи мотивувати на діяльність – розповісти історію». Під час розробки свого методу Девід Армстронг врахував той психологічний фактор, що історії більш виразні, захоплюючі, цікаві і легше асоціюються з особистим досвідом, ніж правила або директиви. Вони краще запам'ятовуються, їм надають більше значення і їх вплив на поведінку людей сильніший.

Сьогодні сторітеллінг використовується не лише в бізнесі, а й в інших сферах діяльності людини: маркетингу, коучингу, ораторській майстерності, а нещодавно став інновацією і в освіті.

Технологія сторітеллінг на заняттях іноземної мови забезпечує комунікативний, мовленнєвий, мовний, емоційний та соціокультурний розвиток студентів. Сюжет історії завжди викликає безліч різноманітних емоцій, а наповнення історії (лексика, граматики) допомагає краще засвоїти матеріал. Сучасні підлітки з «кліповим» мисленням краще сприймають динамічну історію, ніж інші види тексту.

Сторітеллінг включає в себе різні напрямки - в ньому тісно переплетені психологія і педагогіка, дидактика та акторська майстерність. Тут, чим більший у вас словниковий запас, тим більше у вас впевненості у своїх силах; чим допитливий розум, тим кращими виходять історії.

Вид історії, що використовується у сторітеллінгу залежить, як правило, від того, для якої саме аудиторії вона призначена. Щоб вона була цікавою, то до фактів потрібні емоції.

Визначають активний та пасивний сторітеллінг. Викладач може обрати чи створити власну історію для розповіді (пасивний сторітеллінг), або студенти створюють свою історію чи продовження історії самостійно (активний сторітеллінг). Вибір сторітеллінгу залежить від мети заняття та особистих преференцій викладача.

Так, пасивний сторітеллінг оптимально підходить для початку вивчення нової теми. У формі розповіді можна подати нові правила, теорії, закони тощо. А от активний – чудовий варіант для закріплення знань. Студенти будуть створювати історії самостійно, а задача викладача – направляти їх вірним шляхом.

Як підготувати студентів до сторітеллінгу? Процес роботи з

історією(текстом) включає три етапи: дотекстовий, текстовий і післятекстовий. Вправи і завдання навчання сторітеллінгу фактично ідентичні з тими, що використовуються для оволодіння аудіюванням, але за змістом вони значно різняться.

Можна використовувати наступні види вправ:

1. Розкажи історію, використовуючи ілюстровані картки. Окрім того, що ми описуємо малюнок, можна звернути увагу студентів на героїв історії та що вони роблять. Це завдання можна використовувати як перед прочитанням історії, так і після.
2. Заповни пропуски в історії. Для цього завдання, Ви можете запропонувати студентам текст з пропусками і попросити їх заповнити пропуски словами, які найбільш підходять за змістом. Для полегшення завдання, можна надати список слів для заповнення пропусків.
3. Поставте речення в правильному порядку відповідно до змісту історії.
4. Напиши кінцівку історії самостійно. Викладач може запропонувати уривок з історії і попросити студентів написати кінцівку, вказуючи героїв та що вони роблять самостійно.
5. Оберіть одного з персонажів історії та опишіть його. Чому він вам подобається/не подобається?
6. Перекажіть історію від третьої особи.

Варто розуміти, що далеко не кожна розповідь є історією. Щоб її створити, вам потрібно чітко знати тему, розробити сюжет, вигадати непересічного героя, додати трохи цікавих подій та вивести правильні висновки. В цілому алгоритм дій буде наступним: визначення теми та мети заняття – від цього залежить вибір сюжету історії; розробка детального сюжету та основних подій оповіді; вибір головного героя – подумайте над його іменем, характером, зовнішністю тощо; вигадка інтриги (чим більш несподіваною вона буде, тим краще!), на цьому етапі вже можна скласти перший варіант історії; прочитайте готовий варіант та додайте метафори.

Історія може бути вигаданою від початку і до кінця, але також можна використовувати цілком реальні події. Так буде навіть краще, адже випадки з життя завжди викликають величезну цікавість. Зверніть увагу: розповідь має бути емоційною та динамічною, події мають йти одна за одною.

Студенти можуть скласти й власні історії. Можна допомогти їм, попросивши дотримуватися плану або разом на заняття, обговоривши можливі варіанти. План роботи створення своєї історії: 1. Choose the genre for your story. 2. Describe your main character. 3. Choose the location of the action. 4. Describe what happens to the main character. 5. Describe what happens at the end of the story.

Навчившись розповідати історії на основі легенд, новел та різних історій, студенти можуть використовувати метод сторітеллінгу у своїй майбутній професійній діяльності.

Сторітеллінг зараз активно застосовується як у маркетингу, в особистих продажах, у бізнесі. Він дозволяє побудувати зі споживачем більш емоційну та живу комунікацію. Історія захоплює слухача, заражає його емоціями, подає простий та зрозумілий приклад. Основне завдання сторітеллінгу – зацікавити

читача та продати продукт. Для цього необхідно викликати довіру у покупця. Споживачеві цікаво буде слухати про себе і уявляти себе в цій ситуації. Цей прийом допомагає донести свої думки та ідеї, повернути та утримати увагу аудиторії, клієнта, глядача, читача та будь-кого.

Сторітеллінг – це можливість діалогу з вашою аудиторією, що виключає односпрямовану комунікацію, нав'язливу рекламу та зомбування. Нейрофізіологія пояснює, як сторітеллінг впливає на мозок. Історія активує ділянки в головному мозку, які дозволяють слухачеві «приміряти» її до власних ідей та досвіду.

На заняттях з іноземної мови сторітеллінг надає можливість «занурити» студентів в іншомовну атмосферу, що позитивно впливає на формування комунікативної компетентності та її складників (лінгвістичної, мовленнєвої, соціолінгвістичної компетентностей). До переваг цієї технології можна віднести: легке засвоєння навчального матеріалу; розвиток уяви, монологічного мовлення, логічного й критичного мислення; можливість використовувати граматичний матеріал на практиці; здатність аналізувати; подолання страху публічного виступу; налагодження стосунків з іншими студентами та самопізнання.

Сторітеллінг - це одна із технологій випереджаючого навчання, яке орієнтоване на майбутнє, на ті умови життя та професійної діяльності, в яких випускник навчального закладу опиниться після його закінчення. Тому головна увага у навчальному процесі за такою концепцією звернена на розвиток творчих якостей спеціаліста, його здібностей до самостійних дій в умовах невизначеності, а також розвиток навчальних здібностей до набуття нових знань та навичок, оволодіння сучасними методами отримання, накопичення, класифікації та передачі знань.

Історії посідають суттєве значення у формуванні особистості та розвитку когнітивних навичок студентів. Формат викладення інформації через історію – це те, що зрозуміло в кожній культурі світу. Крім того, історії необхідні для вивчення іноземної мови у контексті та розуміння й моделювання комунікативних ситуацій.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко Н. В. Storytelling як комунікаційний тренд і все предметний метод навчання / Н. Бондаренко // Молодь і ринок. – 2019. – Вип. 7. – С. 130–135.
2. Гич Г. М. Сторітеллінг як інноваційна методика формування мовної компетентності учнів ЗНЗ / Г. М. Гич // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія : Педагогічні науки. – 2015. – Вип. 4. – С. 188–191.
3. Гончарова Н. О. Технологія доповненої реальності в підручниках нового покоління / Н. О. Гончарова // Проблеми сучасного підручника. – 2019. – Вип. 22. – С. 46–56.